

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 3. maj 2019
(OR. en)

9021/19

ECOFIN 468
UEM 139
SOC 346
EMPL 260

NOTE

---

fra: Generalsekretariatet for Rådet
til: De Faste Repræsentanters Komité (2. afdeling)/Rådet

Vedr.: Udkast til Økofinrådets konklusioner om dybdegående undersøgelser og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2018

Vedlagt følger til delegationerne det udkast til Rådets konklusioner om dybdegående undersøgelser og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2018, som EFC godkendte den 2. maj 2019.

Udkast til Økofinrådets konklusioner om dybdegående undersøgelser og gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2018

Rådet (økonomi og finans):

1. SER MED TILFREDSHED PÅ offentliggørelsen af Kommissionens landerapporter, herunder de dybdegående undersøgelser som led i proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer (PMU), der analyserer de økonomiske politikker for hver enkelt medlemsstat og overvåger fremskridtene med gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger for 2018. SER også MED TILFREDSHED PÅ den ledsagende meddelelse, der indeholder Kommissionens konklusioner vedrørende identificering af ubalancer og deres alvor.
2. VIL tage hensyn til disse elementer samt Rådets konklusioner af 22. januar 2019 om den årlige vækstundersøgelse og rapporten om varslingsmekanismen, de nationale reformprogrammer, stabilitets- og konvergensprogrammerne og Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet, når det vedtager de landespecifikke henstillinger for 2019.

I – DYBDEGÅENDE UNDERSØGELSER

3. MENER, at de dybdegående undersøgelser indeholder en omfattende analyse af høj kvalitet af landets situation for hver enkelt undersøgt medlemsstat. ANERKENDER, at relevante analytiske værktøjer, suppleret med solide kvalitative analyser, er blevet bragt i anvendelse i lyset af hver enkelt økonomis særlige udfordringer.
4. ER ENIGT I, at de 13 medlemsstater, der er blevet analyseret i de dybdegående undersøgelser (Bulgarien, Kroatien, Cypern, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal, Rumænien, Spanien og Sverige), alle har makroøkonomiske ubalancer af forskellig karakter og alvor i henhold til PMU'en..

5. ER ENIGT med Kommissionen I, at der er uforholdsmæssigt store ubalancer i tre medlemsstater (Cypern, Grækenland og Italien).
6. NOTERER SIG Kommissionens hensigt om inden for rammerne af en specifik overvågning at fortsætte med at undersøge udviklingen og de politiske foranstaltninger, der træffes i alle medlemsstater med ubalancer eller uforholdsmæssigt store ubalancer.
7. GENTAGER, at PMU'en bør udnyttes fuldt ud og på gennemsigtig og konsekvent vis, der sikrer medlemsstaternes engagement i proceduren, herunder aktivering af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, hvis Kommissionen og Rådet finder det passende. FASTHOLDER, at Kommissionen, når den konkluderer, at en medlemsstat har uforholdsmæssigt store ubalancer, men ikke foreslår Rådet at indlede proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, klart og offentligt bør redegøre herfor.
8. SER MED TILFREDSHED PÅ, at korrektionen af makroøkonomiske ubalancer i EU er skredet frem takket være væksten i BNP og medlemsstaternes politiske bestræbelser. UNDERSTREGER, at der fortsat er sårbarheder i visse medlemsstater, især når disse knytter sig til vedvarende ubalancer i beholdningerne, og navnlig hvis ubalancerne i den private og offentlige gæld fortsat ligger på et historisk højt niveau, og korrektionen heraf ikke skrider tilstrækkelig hurtigt frem. UNDERSTREGER, at disse høje gælds niveauer mindsker spillerummet til at afbøde fremtidige negative økonomiske chok. UNDERSTREGER behovet for fortsat at overvåge udviklingen, når der er tegn på mulige uholdbare tendenser, navnlig når de er knyttet til hurtige stigninger i boligpriserne og hurtigt voksende enhedslønsmkostninger.

9. BEMÆRKER, at de fleste nettodebitorlande har gjort store fremskridt med hensyn til at korrigere deres underskud på de løbende poster, men at en høj udlandsgæld fortsat udgør et svagt punkt i en række medlemsstater. BEMÆRKER samtidig, at andre medlemsstater til gengæld har store overskud på de løbende poster, som har været vedvarende med kun beskedne tegn på mindskelse. GENTAGER, at medlemsstater med underskud på de løbende poster eller med en stor udlandsgæld også bør forsøge at forbedre deres konkurrenceevne og undgå overdreven vækst i enhedslønomkostningerne. Medlemsstater med store overskud på de løbende poster bør yderligere styrke betingelserne for at fremme lønudviklingen, samtidig med at de tager hensyn til arbejdsmarkedsparternes rolle og fortsat prioriterer gennemførelsen af foranstaltninger, som fremmer investeringer, understøtter den indenlandske efterspørgsel og vækstpotentialitet og dermed også letter genoprettelsen af balancen.
10. UNDERSTREGER behovet for politiktiltag og et stærkt engagement i strukturreformer for at mindske ubalancerne i alle medlemsstater, herunder når de står over for makroøkonomiske ubalancer, der er til hinder for, at ØMU'en kan fungere gnidningsløst. Ubalancer bør tackles på en holdbar måde, der forbedrer modstandsdygtigheden og nedbringer risici, med fokus på centrale udfordringer og på at skabe betingelser for bæredygtig vækst og beskæftigelse.

II – GENNEMFØRELSE AF DE LANDESPECIFIKKE HENSTILLINGER

11. ERINDRER OM, at Kommissionens flerårige vurdering viser, at en række landespecifikke henstillinger vedrører langsigtede strukturelle spørgsmål, som det tager tid at tackle, og at det tager tid, før der viser sig konkrete resultater. SER MED TILFREDSHED på Kommissionens flerårige vurdering af gennemførelsen af de landespecifikke henstillinger, som mindst viser "visse fremskridt" med hensyn til mere end to tredjedele af henstillingerne siden starten af det europæiske semester i 2011. BEMÆRKER, at den overordnede gennemførelse af de landespecifikke henstillinger for 2018 langt fra er fuldført, og at gennemførelsen af reformer fortsat varierer på tværs af politikområder og lande. UNDERSTREGER, at yderligere reformfremskridt kræver fortsat fokus og et stærkt nationalt ejerskab.

12. UNDERSTREGER, at det i lyset af de voksende globale risici og den langsommere vækst er afgørende med stærkere gennemførelse af reformer. Finanspolitikken bør føres under fuld overholdelse af stabilitets- og vækstpagten med en passende differentiering af den finanspolitiske indsats på tværs af medlemsstater, hvorved der tages højde for behov for stabilisering og overvejelser om bæredygtighed. UNDERSTREGER i den sammenhæng, at det er nødvendigt at sikre, at der ikke sker tilbageskridt med hensyn til vigtige strukturreformer. BEKRÆFTER, at Europa fortsat står over for en produktivitetsudfordring med en svag produktivitetsvækst, der halter bagefter vækstraterne i andre højtudviklede økonomier. BEKRÆFTER i den sammenhæng betydningen af strukturreformer og investeringer, herunder i kvalitetsuddannelse for at fremme innovation og digitalisering og lette udbredelsen af ny teknologi for at styrke produktivitet og beskæftigelse.
13. NOTERER SIG det øgede fokus på investeringsbehov i 2019-udgaven af landerapporterne og ligeledes, at det er Kommissionens hensigt, at der i de landespecifikke henstillinger for 2019 lægges større vægt på håndtering af investeringsbehov. GLÆDER SIG OVER, at medlemsstaterne har gjort visse fremskridt med at forbedre erhvervsklimaet, forbedre adgangen til finansiering, særligt for små og mellemstore virksomheder, mindske de administrative byrder og skabe retfærdige og vækstfremmende skattesystemer, og bemærker samtidig, at der ikke er sket tilstrækkelige fremskridt med hensyn til at afhjælpe flaskehalse for investeringer og øge vækstpotentialet. GENTAGER, at yderligere strukturreformer bør prioriteres for at fjerne flaskehalse for investeringer, øge vækstpotentialet, forbedre de institutionelle rammer og vilkårene for erhvervslivet yderligere og styrke både den administrative effektivitet og kvaliteten af lovgivningen. BEMÆRKER, at det er nødvendigt at styrke det indre marked og dermed fremme yderligere strukturreformer på produkt- og tjenestemarkederne og reformere insolvensreglerne for at øge deres effektivitet. Dette vil også bidrage til at forbedre modstandsdygtigheden og gøre det muligt for økonomierne at klare chok.

14. GLÆDER SIG OVER den fortsatte forbedring af situationen i banksektoren og over, at andelene af misligholdte lån er blevet stabiliseret i næsten alle relativt udsatte euromedlemsstater eller følger en nedadgående tendens, men UNDERSTREGER, at fremskridtene er uens på tværs af medlemsstater og banker, hvilket i nogle tilfælde kræver yderligere foranstaltninger i overensstemmelse med Rådets handlingsplan. UNDERSTREGER endvidere, at det fortsat er nødvendigt at sikre finansiel stabilitet og bevare den monetære politiks uafhængighed.
15. HILSER den fortsatte forbedring på arbejdsmarkedene VELKOMMEN, men BEMÆRKER, at der stadig er væsentlige udfordringer. I nogle medlemsstater er arbejdsløsheden fortsat høj, og uligheden er større end før krisen. Der er behov for en yderligere indsats for at reducere ungdomsarbejdsløsheden og langtidsledigheden og øge kvinders erhvervsfrekvens. Arbejdsmarkedet og social- og uddannelsessystemerne skal også tilpasses for at håndtere udfordringerne med globalisering og teknologiske fremskridt og for at klare de demografiske ændringer. UNDERSTREGER i den sammenhæng behovet for rammer for lønforhandling, der understøtter lønfastsættelse i overensstemmelse med den lokale og sektorspecifikke udvikling i produktivitet og arbejdsløshed, samtidig med at arbejdsmarkedets parter nationale rolle respekteres, samt behovet for politisk handling for at sikre, at arbejdsmarkedets institutioner tillader den nødvendige tilpasning, for at støtte opkvalificering og omskoling og for at sikre effektive aktive arbejdsmarkedspolitikker.
16. SER MED TILFREDSHED PÅ, hvordan Kommissionen har inkorporeret den europæiske søjle for sociale rettigheder i landerapporterne for at følge beskæftigelsesmæssige og sociale resultater, hvilket har givet mulighed for at fastholde fokus på makroøkonomiske ubalancer og de vigtigste prioriteter for økonomiske reformer.